

VALSTS PREZIDENTA APSVEIKUMS SATVERSMES SAPULCES SASAUKŠANAS DIENĀ

Šodien Latvijā svinam Satversmes sapulces sasaukšanas dienu. Šajā dienā 1920. gadā uz savu pirmo sēdi sanāca visas Latvijas tautas pirmais vēlētais parlaments - Latvijas Satversmes sapulce.

Brīvības cīņās bija izcīnīta Latvijas nākotne, sapnis par savu valsti bija kļuvis par īstenību, un pirmo reizi mums pašiem bija iespēja lemt, kāda būs mūsu kopīgā nākotne. Latvijas Satversmes sapulcē ievēlēt

deputāti pieņēma mūsu valsts Satversmi, īstenoja zemes reformu, piedzīvoja valsts starptautisko atzīšanu un, godprātīgi pildot Latvijas tautas dotos uzdevumus, veidoja mūsu valsti.

Šodien ir iespēja ar lepnumu atcerēties mūsu valsts dibinātājus, viņu centienus un ilgas par labāku nākotni nākamajam paaudzēm drošā un brīvā Latvijas valstī. Šodien ir iespēja pārdomāt, kādai vajadzētu būt mūsu bērnu un bērnu bērnu nākotnei

un ko mēs ikviens varam darīt jau šodien, lai mūsu sapņi un ilgas varētu kļūt par īstenību.

Lieli sapņi, godprātīgs darbs un domas par kopējo labumu bija nepieciešamas toreiz, kad tika likti Latvijas valsts pamati. Tās ir nepieciešamas arī šodien mums visiem, lai kopā varētu lepni svinēt svētkus savā valstī.

Sargāsim un lolosim mūsu brīvo Latviju!

www.president.lv

“Lopu vagonos uz Černobiļu”..

Kā uz pārdzīvoto atskatās Černobiļas katastrofas seku likvidatori? Šodien aprit 30. gadskārta kopš Černobiļas atomelektrostacijas katastrofas, kas bija traģiskākā kodolavārija cilvēces vēsturē.

Ojārs Lūsis, pirmais iesaukums (8. maijs – 24. augusts):

“Ukrainā nonācu pirmajā iesaukumā. Tolaik strādāju Preses namā, uz darbu atveda pavēstes. Kadru daļas priekšniece atnāca uz laboratoriju un pateica – būs grūti, bet jābrauc. Nevienam jau nezināja, kāpēc sūta un kas būs jādara. Mana armijas specialitāte bija ķīmijis/izlūks, bet no tā visa biju dikti tālu. Nevienam tas neinteresēja un tādus grāba pirmos. Mūsu savākšana bija krievu armijas politika, jo pirmos trīs mēnešus 90% bijām tikai mēs – baltieši. Pēc tam, kad sākās kadru maiņa, parādījās citi, piemēram, visādi krimināli cilvēki, kuri paši uzprasījās, lai tikai pēc tam varētu pazust. Mainīja mūs, kad bijām savākuši it kā 25 rentgenus, kaut sākumā bija doma mūs turēt līdz 50 rentgeniem. Labi, ka viņi paši saprata, ka tas tomēr būtu pārāk nežēlīgi. Cik beigās katrs dabūjam, neviens nezina. Uz 80 cilvēkiem nomērīja kopējo fonu un viss. Mazgājām cilvēkus un tehniku, kas nāca ārā no zonas. Diennakti esi iekšā sanitārās apkopes punktā un diennakti – 30 km attāļajā telšu pilsētā. Tagad visi esam 2. vai 3. grupas invalīdi – izkrituši zobi, sāpošas muguras, ceļgali un viss pārējais. Valsts mūs atbalsta minimāli, turklāt, ja invaliditātes pabalsts pārsniedz pensiju, to tev vairs nemaksā. Ir cilvēki, kuri tādēļ tiesājušies

un pat uzvarējuši. Mums vajadzētu būt represēto statusam – tādus pašos lopu vagonos vien mūs sadzina...”

Ivars Kalada, pirmais iesaukums (8. maijs – 3. oktobris):

“Uzskatu, ka mūsu iesaukums notika PSRS sarkanā terora apmēros, lai tikai iznīcinātu baltiešus – tāpat kā 1949. gadā mūs savāca lopu vagonos un aizveda. Bīstamību apzinājās tikai tad, kad bijām jau Ukrainā, jo nevarējām pirmajā vietā uzslīet nometni – bija pārāk liela radiācija. Sākumā iesauca uz 45 diennaktīm, pēc tam palielināja līdz 180 dienām. Biju medrota komandiera vietnieks par tehniskajiem jautājumiem – braukāju kā šoferis un dežurēju kopā ar ārstu, feldšeri. Man ir 2. grupas invaliditāte – reizēm jūtos ļoti slikti un mokes – veselības problēmas ir nopietnas. Esmu viens no tiem, kas tiesājas ar valsti par neizmaksāto pensiju. Zāles ir dārgas, valsts kompensē tikai lētākās. Mēs, kas izcīnījāmies tiesā, vismaz varam atļauties rehabilitāciju. Kopumā valsts attieksmi pret mums vērtēju kā skeptisku.”

Longins Švirēvičs, pirmais iesaukums (8. maijs – 23. jūlijs):

“Ukrainā biju 77 dienas. Pienākumos ietilpa automašīnu un cilvēku mazgāšana. Neko nedz redzējām, nedz nojautām par radiāciju – par nopietnību nebija ne jausmas. Vienīgi gaisam tur bija metāla, kapara garša, kas radiācijai esot raksturīgi. Tāpat biju dzirdējis radio “Amerikas balss” par šo notikumu, tāpēc kaut kam gatavs biju. Ar veselību tagad ir (Turpinājums 6. lpp.)

Arodbiedrības Rīgas centrā pulcē 3000 cilvēku

1. maijā Doma laukumā uz Latvijas Brīvo arodbiedrības savienības (LBAS) rīkoto tautas sapulci “Par cienīgu darbu veselam un izglītotam cilvēkam Latvijā” un tai sekojošo arodbiedrības LABA rīkoto gājieni uz Vērmanes dārzu bija ieradusies aptuveni 3000 cilvēku, liecina Valsts policijas aplēses.

Arodbiedrību pārstāvji uz pasākumu bija ieradusies ar dažādiem plakātiem, piemēram, “Kvalitatīva izglītība nav par velti!”, “Neklusēsim! Ikvienam jāizstāvē tiesības uz pieejamu un kvalitatīvu veselības aprūpi”, “Mūsu klusēšana kaitē jūsu veselībai”, “Pārtraukt namu īpašnieku patvarību!”.

Tāpat klātesošie turēja plakātu “Citadele... Liepājas metāllurģ... Kāda būs nākamā valdības afēra uz mūsu nodokļu rēķina?” un “Valdība nostiesies!”, “Bērniņ, šodien neēdīsim, jo valdībai var pietrūkt!”.

Starp sapulces dalībniekiem bija arī kāda persona cūkas kostīmā ar plakātu “Neesi cūka - necūkojies ar mediķu algām”.

Pasākumā Doma laukumā bija ieradusies vairāki partijas “Saskaņa” Saeimas frakcijas deputāti, tostarp Sergejs Potapkins un Igors Pimenovs. Savukārt Rīgas mērs Nils Ušakovs (S) apmeklēja arodbiedrības LABA rīkoto pasākumu Vēr-

manes dārzā.

LABA pārstāv galvenokārt dažādos Rīgas pašvaldības uzņēmumos un iestādēs strādājošos un tiek saistīti ar Ušakova vadīto partiju “Saskaņa”. LABA saņem finansējumu, piemēram, no pašvaldības uzņēmuma “Rīgas satiksme”.

LBAS priekšsēdētājs Pēteris Krīgers sapulcē Doma laukumā norādīja, ka pagaidām arodbiedrību izvirzītās prasības palikušas nesadzirdētas. Krīgers pauda, ka arī valsts drošība ir apdraudēta - rindas uz medicīnas pakalpojumiem, zemas algas policistiem, skolotājiem, nenodrošina drošības sajūtu Latvijā.

Latvijas Izglītības un zinātnes darbinieku arodbiedrības vadītājas Ilze Vanaga izteicās, ka daudz ieguldīts dažādos pasākumos, piemēram, ielu remontos, bet nav gana daudz ieguldīts pašos cilvēkos. Viņa uzsvēra, ka valstij būtu jāiegulda mācībspēkos, tostarp jādomā par speciālo izglītību. Tāpat viņa akcentēja arī pedagogu atalgojuma problemātiku.

Latvijas Veselības un sociālās aprūpes darbinieku arodbiedrības vadītājs Valdis Keris norādīja, ka parlamenta

(Turpinājums 8. lpp.)

APSVEICAM!

Pēteris Grete 2016. gada 24. aprīlī Brisbanē ir apbalvots ar nacionālo RSL Anzac Miera balvu. Viņš saka, ka balvu ir saņēmis par to, lai, kurai ir gājis cauri, cīnoties par preses brīvību. Foto: Andree Withey.

Iekšlietu ministrs Rihards Kozlovskis (no labās) pasniedz Černobiļas atomelektrostacijas (AES) avārijas seku likvidēšanas dalībnieka piemiņas zīmi biedrības “Latvijas savienība Černobiļa” prezidentam Arnoldam Ārvāldim Vērzemniekam Černobiļas AES avārijas 30. gadadienai veltītajā pasākumā. Foto: LETA.